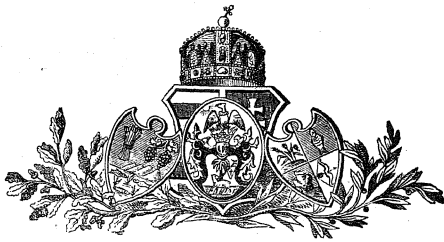

Előfizetési díj:

Egész évre helyben 5 frt.
Félévre 3 „
Postai küldéssel 6 „
Egyes példány — 15 kr.

Hirdetések jutányos árért kü-
zöltetnek, külön mindannyiszor
50 kr. bélyegdíj fizetetik.

Debreczenben:

A Tudakozóintézet és az
„Értesítő” kiadó hivatala létezik
Cegléd - Burgundia utszán, a
52-dik számú házban.

Nagy-Váradon:

Előfizetések és hirdetések fel-
vételnek
Kenéz Miklós
Tudakozóintézetben.

DEBRECEN NAGY-VÁRADI ÉRTESSÍTŐ

BIHAR-SZABOLCSMEGYEI HIRDETŐ.

Kereskedelmi, ipar, gazdaszat és különféle tartalommal.

Árverés.

Árverés.

Árverés.

Árverés.

A néhai Kiss Mihály hagyatékához tartozó debreceni péterfiai külvárosi 3251. számú háznak az örökösök kérelmére önkéntes árverésen leendő eladása szab. kir. Debrecen város Törvényszékének 431 P./1863. számú végzése által elrendeltetvén, a végett folyó 1863 évi november 7-dik, szükség esetében december 7-dik napjának délutáni 2 órája ezennel kitűzetik.

Mire az árverelni kívánók azon értesítéssel hivának meg, miszerint az árverési feltételek alólirnal bármikor megtekintethők. Debrecen 1863. okt. 23.

Szabó Imre,
törvényszéki Tanácsnok, mint kiküldött.
(D. 274. 1—3)

4381. P./1863. Sz. k. Debrecen város Törvényszéke, mint gyámhatóság részéről, közhírré tétetik, miszerint néhai Vecsey József né hagyatéki vagyonához tartozó Debreczenben Bathyáni-utszán 2553. sz. alatti ház utánavaló földjével együtt, folyó év november 24-ken d. u. 3 óraker a helyszínen tartandó árverésen a körülményekhez képest a becásaron alól is el fog adatni, — az árverési feltételek kiküldött törvényszéki tanácsos Angyalos Mihály urnál megtekintethők.

Kelt sz. kir. Debrecen város Törvényszékének mint gyámhatóságának 1863. évi okt. hó 14. napján tartott üléséből.
Szabó József, jegyző.
(D. 273. 1—3)

Kabai lakos Mandel Jakab felperes részére, kabai lakos Kovács István alperesből 3300 afrt megítélt váltói tartozás s járuléai erejeig lefoglalt ingóságok, nevezetesen: házi-butorok, gazdasági szerek, szalmakészlelek, lovak, — tehének, juhok és egyéb ingóságok, nevezett alperesnek Kabán levő lakásán folyó 1863. évi november 2-kán délelött 9 óraker nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett bíróság el fognak adatni. Mire a venni kívánók ezennel meghivának.
Debrecen 1863. évi októberhó 20-dik napján.

Govrik Márton,
főszolgabíró.
(D. 270. 1—2)

1118/1863. Sz. k. Debrecen város Törvényszéke mint telekkönyvi Hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Győri János és Gerőcz Mária helybeli lakosoknak péterfiai külvároson Nyil-utszán 3099 szám alatt levő s 300 aftra becsült házak, folyó évi november s szükség esetében december hónapok 11-dik napjain d. u. 3 óraker a helyszínen tartandó nyilvános árverésen bíróság el fog adatni.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban megtekintethetnek. Kelt Debreczenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsának 1863. évi sept. 30-kán tartott üléséből.

(D. 268. 2—3)

Haszonbérlet.

A Püspök-Ladányi vallás alapítványi uradalmi, alább megnevezendő pusztái részirtokok, 1863 évi novemberhó 1-5 napját kezdve az egyes irtokoknál megjegyzett étekre nyilvános 1863. októberhó 28-kán P.-Ladányban, az uradalmi tisztartói hivatal irodájában reggeli 9 óraker, az eddigi haszonbérlet, s illetőleg az előbbi legutóbbat ígérő költségekre és veszeléyekre tartandó árverés utján, a felsőbbi jóváhagyás fentartása mellett a legtöbbet ígérőknek haszonbérbe fog adatni.

Sorszám	A bérbeadandó tárgyak megnevezése	összes terület holdját 1200 öllel számítva		Kikiáltási ár osztr. pénzértékben		Bánom s előpénz osztrák pénzértékben	
		Hold	öl	frt	kr	frt	kr
1	A Farkas-Érhát vezetű pusztá, részint szántóföld, részint kaszálóterülettel hat évre	121	308	995	—	99	—
2	A Rév-zug vezetű pusztá, szántó-, kaszáló-, legelő-területtel és az Agotai korcsmával hat évre	384	—	2300	—	230	—
3	A Tolvajos és Hidlas vezetű puszták, kaszáló s legelőterülettel 3 évre	417	600	1180	—	118	—
4	A Yékonyér vezetű pusztá szántóterülettel három évre	140	242	460	—	46	—
5	A Salamon és Nagykerülő vezetű puszták, szántó, legelő és kaszáló, három évre	571	—	1350	—	135	—
6	A Farkas-sziget vezetű pusztá, szántó-, kaszáló és legelőterülettel három évre	107	600	500	—	50	—
7	Kövágó vezetű pusztá, kaszáló és legelőterülettel	172	400	235	—	24	—
8	A Keréktisza felső vezetű pusztá, kaszáló, legelőterülettel három évre	473	4036	620	—	62	—
9	A Gyikinyés köz vezetű pusztá, kaszáló s legelőterülettel három évre	425	300	400	—	40	—

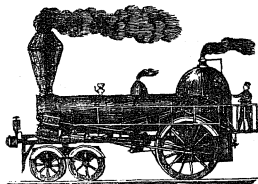
Mely árveréshez a vállalkozók, a fentebbi bánat s előpénzkelletv élattva hivatalosnak.

Írásbeli 50 kros bélyeggel ellátott és az ajánlathoz mert 10% bánatpénzzel, vagy annak valamely cs. kir. pénztárnál letételőlr szóló nyugtával ellátott zártajánlatok, a debreceni cs. kir. pénzügyi igazgatóságnál, az árverést megelőző napon reggeli 9 óráig, az uradalmi tisztartói hivatalnál Püspök-Ladányban, hol az árverési feltételek bármikor megtekintethők az árverés kezdéseig elfogadhatnak, de az ajánlatban, azon nyilatkozat is foglalandó, hogy az ajánlattevő az árverési feltételeket egész terjedelmében ismeri és azokat kötelezőleg elfogadja.

Cs. kir. kerületi pénzügy igazgatóság. Debrecen október 13. 1863.

(D. 266. 2—2)

Cs. kir. szab. tiszavidéki vasuti árszabály

a Debrecen város és az ottani pályaudvar közötti jóság szállításért járó vitelbérre nézve.

Alólírt igazgatóság tisztelettel jelenti, hogy az eddigi vállalkozók Steinfeld és Feischl urak visszalépése következtében Debrecen város és az ottani pályaudvar közötti jóság szállításával Feischl Fülöp ur bízott meg, ki a városban levő elviteli vagy megrendelési hely a pályaudvartól való távolságának különbsége nélkül a szállítást következő áron eszközölni fogja:

1 vámmáza fuvararút 5 krajcáron,

1 „ gyorsarút 7 „

Mázsarészek a vitelbér kiszámításánál egész mázsának számíttatnak. Terjedelmes husz mázsánál nehezebb egyes teherdarabok szállításánál a vitelbér a vállalkozóval külön megalkudandó.

Ezen vállalkozó szolgálatainak igénybevétele csak a jóságok t. c. küldői vagy átvevőnek elhatározásától függ, mely esetre ebbeli megrendelésüket a vállalkozónak városban létező szállítási irodájában, Széchenyi-utca 1788. szám alatt vagy az ottani vasut-kiadóhivatalánál megtekinthetik.

Bécs október 1. 1863.

(D. 267. 2—3)

A cs. kir. tiszavidéki vasut igazgatósága.

Cs. kir. szab. Tiszavidéki vasut-társaság részéről

a szállítási határidő iránti új szabályok megállapítása.

Nr. 8214. 1863. évi november 1-től fogva új szabályok lépnek hatályba, a tiszavidéki-vasuton szállítandó jóságok szállítási határidejére nézve, mely szabályok minden állomáson megtekinthetők.

Az eddigi szállítási határidők folyó hó végével megszüntetnek.

Bécs október 12. 1863.

Az igazgatóság.

Birka teleltetés.

Debrecenről egy mértöldnyire mintegy 2000 darab juh, vagy birka, 100 holdnyi gazdag dohány sarjura, s alkalmas téli legelőre, akár készpénzért akár részibe tetelésre elfogadtatik. Elegendő s jó takarmány szinte van helyben, valamint alkalmas hodályok is. Bővebb értesítést nyerhetni Kadasutcán 1833. sz. a.

Haszonbér.

Csernovics Péter ö mellósága szalárdi uradalma részéről közhírré tételik:

1-ször: az uradalomhoz tartozó Fegyvernek, Szarkó és Kis-Almás helységekben a husvágási és italméresi jog 1864-diki januárius 10-től kezdve három egymásután következő évre nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek bérbe ki fog adni.

2-ször: Szalárd községbeni italméresi jog az 1864-diki ápril 24-től szinte három egymásután következő évre bérbeadandó.

Miszerint a vállalkozók e folyó év november 1-ső napjára Szalárdon a tiszti irodában tartandó árverésre elegendő bánatpénzzel meghivatnak.

Szalárd okt. 15. 1863.

(D. 1—2)

ELADÓ

vagy kisebb házért elcserélendő

HÁZ.

Kismester-utczán 1107-dik szám alatti cseréppel fedett ház, — 45 öl házutáni földjével, — a fűvészkerre nyíló terjedelmes, jól rendezett házikertjével, — eladó vagy kisebbszerű házért elcserélendő. Értekezhetni iránta a bentlakó tulajdonossal.

(D. 269. 2—3)

Öszölés és teleltetésre

felében vagy pénzért

szarvasmarhát, vagy

csikót

mintegy 40 darabig, az Ondód elején levő tanyájára felvállal: Hatvan-utca 1538-dik számú ház tulajdonosa.

(D. 275. 1—2)

Jóság bérbeadás.

Tek. Gázy János urnak, Biharmegye Sárközi járásában, Mező-Peterden, a vasut mellett, és Szalontai járásában Tamási pusztában levő 3700 hold tagosított szántó, kaszáló és legelőbeli birtokai, lak és gazdasági épületekkel, kir. kisebb haszonbérleti jogokkal, őszi vetésekkel, jövő 1864-dik esztendő ápril hó 1-ső napjától, hat, vagy szükség esetében több évre ke, együtt, vagy külön, haszonbérbe adandók. — Értekezhetni ügyvéd Baróthy Pálnál.

Nváradon okt. 24. 1863.

(V. 26. 1—3.)

Felvőbirtok haszonbérbeadása.

1863/1864. Sz. kir. Debrecen város Törvényszéke részéről ezennel közhírré tételik, miszerint a Tiszával határos Óhátipusztá, mely 1600 ölével számított 8326 $\frac{1}{2}$ holdat, tészen, a rajta levő alkalmas gazdasági épületekkel egyetemben 1864. szeptember 29-től számítandó 12 évre, akár egészben, akár két, körülbelül egyforma tagban, folyó 1863-dik évi november 9-dik napján Debrecenben a nagy tanácssteremben délelőtti 10 ó-

rákor tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adni. Az árverési feltételek a városi számvevő hivatalnál addig is megtekinthetők.

10% bánatpénzzel ellátott lepecsételt írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak.

Kelt Debrecenben az 1863. október 5-kén tartott tanácsülésből.

A városi Tanács.

(D. 263. 3—6)

Ház árverés.

1863/1864. Sz. kir. Debrecen város Törvényszéke mint telekkönyvi Hatóság részéről közhírré tételik, hogy Tömösvári Ferencnek s nőjének Kovács Zsuzsánnának Hatvan-utczán 1403. 1404. szám alatt levő s összesen 4 hold 1400 ööl földjével együtt 1600 ausztriai forintra becsült házak folyó évi november 5- s szükség esetében december 7-dik napjain d. u. 3 órakor a helyszínén tartandó nyilvános árverésen birólag el fog adni.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban megtekinthetnek. Kelt Debrecenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsának 1863. aug. 19-kén tartott üléséből.

(D. 264. 3—3)

Egy paróka-készítő Moszkvában.

Történeli beszély.

(Folyt.)

„Két áldozat.”

időn Valandru az uszúra lépett, egy s mondhatni ugyanazon pillantással vette észre a cárt, két ifju ember társaságában a ház előtt sétálni és a nyitott ablaknál figyelmező Morosow-t. Ezután a követségi palotába sietett, bocsánatot kért szoklatlan késedelmeért s az elmulasztott időt helyre-pótolni igyekezett.

„Felindultnak látom arcát Valandru ur — mondá a követ neje, ki öltözöttükre előtt ulve haját fodroztatá — gyengélkedik ön?”

„Oh nem, nagyságos asszonyom! soha nem éreztem magamat oly jól mint épen e percben” — válaszolt gyorsan a paróka-készítő.

„Annál jobb, ellenkező esetben, kénytelenek volnánk önt nélkülözni oly egyszerű ünnepegy előestéjén; de ki is volna képes ön helyét pótolni?”

Valandru halgatott.

„És ha szabad kérdenem, melyik órában fogja ön diszíteni a cárnót?”

„E szerencse nem számomra van föntartva, nagyságos asszonyom!”

„Ön meglep engem, Golowin grófnő mint bizonyost ígérte meg nekem . . . ah, már értem a dolgot . . . ez oka tehát kedveltségének . . . na, mit sem tesz, vigasztalja magát, e szerencsétlenség nem egészen helyre-pótolhatlan, hiszen tudja ön, hogy én önnök javát akarom. Vágytársak, féltékenységek minden udvarnál találkoznak és e tekintetben az oroszudvar sem kivétel.

Valandru nem felelt semmit. Midőn távozni készült, a követ neje még egyszer intézte hozzá szavait.

„Holnap, Valandru ur! minél korábban — ha kérem szabad. Gondolja meg, a holnap nap igen nagy nem leend és én ohajtom, hogy fejdíszem valódi mestermű legyen. Mellőztetéseért alkalma leend fényes boszut vehetni.”

„Nagyságos asszonyom, a lehetőségig mindent meg fogok kísértetni” — mondá a paróka-készítő és gyorsan távozott.

Az új kiterjeszté sötét szárnyait, fényárban uszott a cári palota; megszámlálhatlan néptömeg, lobogó szövet-nekekkel, örömtől vidorán hullámozott az utcákon. Az ünnepegy a cár menyasszonyát illeté.

Megviradt, a nap már magasan állott a mennyivein s még mindig méla, néma csend környezte a cári palotát. Katonatisztek köznapi öltözetben jöttek s mentek anélkül, hogy egy máshoz közeledni vagy egymással szót váltani merészelték volna. Semmi nem jelzé az ünnepegy megkezdését. Az ágyuk, harangok mind némák maradtak. A nyugtalan tömeg minden kérdészködéstől visszatartá magát, míg arcaikon a bámulat jellegét hordozák.

Valandru, ki lakásáról jött, a körötte elhaladókról tette e megjegyzést. Szomoruan sülyeszté le fejét és nagyokat sóhajtott; aztán nem gondolt tovább — reggeli látogatásaira sietett.

Midőn a követ nejehez jött, ezt kedvetlenül találta. Haját egyszerűen rendezni kérte, miközben mondá, hogy ma nem akarja fejét diszítettetni,

Valandru engedelmekedett, semmi csodálkozást nem mutatott s néma maradt mint a sir. A követ neje néz ez nem volt így. Már régóta megszokta, fejdíszmesterével csevegni — minden erőltetés nélkül kérdező tehát:

„Nemde, ön előtt sem újság többé a cári palotában tegnap este előfordult szomorú esemény?”

„En miről sem tudok, nagyságos asszonyom!”

„Nem lett volna ön még az udvarhoz tartozó személyeknél?”

„Megbocsásson nagyságos asszonyom, de az udvari

méltóságok nem szokták fejdíszmesteröknek elbeszélni azt, mi közöttök a magas körökben történik és ez országban még kevésbé, mint bárhol másutt.”

„Igaz. Miután pedig én nem vagyok ön irányában ép oly visszatartó mint mások, megismertetem önnel a történeteket, mely különben is rövid időn köztudomásu dolog leend. Valandru ur, a cár egybekelése nem fog végebe menni, a cár menyasszonya a fiatal Heléna atyja — képezlje — leánya egészségét illetőleg, elég vakmerő volt uralkodóját csalódásban hagyni.”

„Lehetséges volna az, nagyságos asszonyom?”

„Semmi sem bizonyosabb. A kilátás egy hatalmas uralkodó ipává lenni, megvakítja a jó embert. Ma kellett volna reménységét eredménytől koronázva látnia, szerencsére azonban a gondviselés megakadályozta. A fiatal leány nehézkosor. Midőn tegnap este a terembe lépett, oly mérvben tört ez ki rajta, hogy a titok azonnal ellőn árulva és maga a cár is visszaréttent tőle.”

„Tökéletesen meg van eről győződve nagyságos asszonyom?” — kérde a paróka-készítő.

„Furcsa kérdés; becsületemre — felelt a követ neje — a rémitő eset az összes jelen voltak szeméi látára történt.”

„És mit mondtok az orvosok?”

„Az orvosok csupán az eseményt igazolák.”

„Annál rosszabb, ha én jelen lettem volna, úgy megkísértém vala a beteget gyógyítani!”

„Gyógyítani? Hiszen tudja ön, hogy ez irtózatos betegség gyógyíthatatlan.”

„Az mit sem tesz.”

„Micsoda? az mit sem tesz — vizionzá a fiatal hölgy önkénytelen nevetve — de mégis igaz, a paróka-készítők olykor szinte szoktak kontárkodni, hasonlók a borbélyhoz, kik értenek valamit a sebészethez; hirtelen nem is öltötteszembe, hogy ön erre építé reménységét.”

Valandru nem felelt.

„Az búsit csupán — folytatá a hölgy — hogy az atya áldozatja lőn büszkesége s gyöngédségének; ma holnap el nem kerülí a korbács ütéseit és ennek folytán még élelfogytiglan Sziberiába is száműzetik, a szegény leány pedig kolostor falai közé fog záratni, melynek ajtaja számára csak a sirhoz nyílik meg. A miniszterelnök Morosow es ítéletét már tegnap a szerencsétlenség színhelyén egybegyűlvé volt nemesség előtt nemcsak kimondotta, de az ítéletet a cár által azonnal aláíratta. . . Oh jaj! hiszen hamamat tépi ki, Valandru ur! kissé több figyelmet kérek.”

És valóban, a paróka-készítő a fiatal hölgy nehány szálhaját akaratlanul kiszakította. Alig bírta szavát visszatartani; de nem szólhatott, halgatást ígért. A gonoszlett már különben is végre volt hajta és egy elkésett szó, a nélkül, hogy a dolgon segíthetne még ártalmassá lehet. Ügyetlenségéért, azon szin alatt, hogy a most hallott történet rendítette meg — bocsánatot kért, aztán meg a fiatal hölgy fejét rendbe nem hozta búskomoly maradt.

„Eredeti egy ember — mondá a követ neje, midőn Valandru eltávozott — de igen jó szíve van, e tulajdon előttem ép oly értékkel bír, mint ügyessége egy fejdísz helyes kivételében.”

A derék fiatal hölgy ezzel fejdíszmesterét gondolta megdicséreni és anélkül hogy sejtette volna, saját maga föltött mondá ki a dicséretet.

Nem telt el egy hét s a cári palotában újból még nagyobb mérvben készültek az ünnepegyhez. A diadalmas miniszter, ráevette uralkodóját, Mariát, kedvese Iia testvérét vezelni oltárhoz. Kettős egybekeléshez készült az udvar; az orosz miniszter bátorsága s undok eselszövénye gyümölcsét aratta.

Ebből azonban nem kell következtetni, hogy Elek valamely gyenge könnyénhívó herceg vala, ellenkezőleg az azon felvilágosodottabb fejedelemk sorához tartozott, melyek valaha Oroszont kormányozták és hire még fényesebben ragyogott volna föl, ha fia Nagy Péter azt később el nem homályosítja.

Elek, ki gyermekecséjétől fogva Morosow kényuralmához szokva volt s mint udvarmesterének mindenben föltétlen engedelmekedett, gondolta, hogy miúnt mivé

képeze volt, magát a kormányzat művészeit is neki köszönheti. Eleven emlékezett hű szolgálatair. és alázatosságára némely alkalommal. Trónra léptét, Morosow első miniszterévé lett kinevezésével ünnepelte meg, azon megyőződésben, hogy nállnál jobb tanácsadót nem találhatott volna.

Elek és Morosow mennyegzője nyolc napig tartott. Nemesség, porság egészen átadta magát a vigalmaknak.

Valandru husz felé is hivatott s kénytelen volt mindent elgegni tenni.

Végre az ünnepi zaj is elhangzott, élete szokott rendszeréhez tért vissza mindenki — a fáradság nyugalomra vágyott.

(Folyt. követh.)

Vegyes hírek és újdonságok.

— Nyiregyháza okt. 14 1863. T. Szerkesztő ur! Becses lapja közelebbi számában a p é n t e k e t mint szerencsétlen napot jelelvé, olvastam, amennyiben a város közepén Cegléd-Burgundia-utzában fényes nappal egy bérkocsi az árokba dől. Meglehet, hogy a 10. számú bérkocsinak a péntek végzetserinti szerencsétlen napja, nekem azonban nem péntek, hanem szerda, ugyanis: közelebb mult vásárra Debreczenbe kelvén mennem, a véletlen úgy akarta, hogy vásár szerdáján Csapó-utszáról a Burgundia-utszán át Ceglédutzára menjek; reggel 9 óra volt, midőn még a nap nyugotnak veti árnyékát, s ezért én az árnyékos oldalt választottam. A 41. és 42. számmal jegyzett házak mellett haladtam, melyek előtt a tudvalévő nyílt árok a belé folyó varga s egyéb tisztátalan léligzőlögése által terjeszti levegőt mérgező illatát s hogy, hogyanem, elég az, már az árok végéhez értem hol a legrandább s leg legmélyebb, midőn egy kóbor nagy kutya ugyanazon oldalon szembe felém sebesen futott, a kutyaival netalán történőhét kellemetlen érintkezést kikerülve egy kitérő lépést akartok tenni, de — jaj nekem, szerencsétlenségemre lábom egy ott kiálló gerenda végébe megbotlik és én — c u p p az árok közepébe hanyat vágódtam. Segítségért kiáltottam, mert kellemetlen helyzetemből egy hirtelen nem tudtam kiszabadulni. Egy talyigás nyargalt el mellettem és Istenre is kértem segítsen ki, de azt felelte, hogy ő bizony nem piszkolja be magát vélem. Megjegyzendő, hogy kezem, arcom, szóval minden részem a sok meg és meg nem nevezhető undokságokkal volt befecskendezve. Nagy nehezen aztán magam erejétől kívánszorogtam az árokból és zsebkendőmmel tisztogattam úgy ahogy öltözékemet. Végre észrevettem, hogy még kalapom hiányzik, kereselem — hát az árookban a bűzhőd pocsolóyából alig látszik ki, mit volt tennem, lassan visszasmáztam az árokba s a galád folyadéktól telemerült kalapot kípízkáltam, persze, szó sem volt, hogy fejemre tehessen többé, de mindegy kalap nélkül szegyeltem szállásomig menni s a hűvös reggelen úgy tettem, mintha Isten tudja milyen melegen lett volna, két ujjam közé fogva a kalap tisztább szelét ide s tova lögöttem. Hogy néztem ki! elgondolhatja szerkesztő ur, szürke vasárnapi öltözetenben, rajta a ronda nedves foltok, mindenütt, hajdönfövel, ezenkívül több láthatatlan, de annál inkább érezhető kékfoltokkal tagjaimon, melyeket az árokba zuhanás közben kaptam. Még ez mind semmi, de most jön a java: Sok ember jött, táborn haladtak el mellettem, az egyik mondja társának: „Ejnye, halja kend, de bűdös vargaszagot érezek, bizonyosan varga lakik valamelyik házában.“ — „Nem a bizony — felelé a másik — dög fekszik itt valahol.“ Jaj! gondoltam magamban, ezek bizonyosan rólam érzik a kiálhatatlan bűzt; de azért oly kevélyen mentem el mellettük, mintha én mit sem érezve, csupa jószagu illatszerekkel volnék bebalzsamozva. Tovább mentem, két kis leányka jö szembe velem s hozzám érve be fogják orraikat, „Tercsike — mond az idősebb,— de rossz szag van itt, talán budít tisztítanak.“ — Hogy szegyeltem magam! — Egy selyemruhás urhölgy jött most el mellettem, zsebkendőjét orrához vezeté és kéztsem is visszánézett utánam. De már ekkor dühös kezdtem lenni és úgy

temtint mözszab, valahány emberrel találkoztam, hol jobbra, hol balra tíz lépesnyire kerültem el. Így értem szállásomra s mindent lezörvva magamról, tetőtől talpig tisztába öltözökdem; erősen fölvevén magamban, hogy szerencsétlen esemetet mindenki rettentő példájára hirtálpilag bocsájtom nyilvánosságra, hogy azok kiket balsor-Debreczenbe a Cegléd-Burgundia-utszára*) vezérelne, jó előre vigyázzanak oldalbordájukra. Valóban nem csekély szegényere válik azoknak a kiket illet, hogy a város legközépen így ocsmányásokat kápekek megszengvedni. Végre, fölkerem t. szerkesztő urat, legyen szives e néhány soraimat fölvenni becses lapjának hasábjaira, kímélje meg nevetem azonban a nyilvánosságától, mert különben is igen restellem, hogy az elmondottaknak épen velem kelle megtörténni.

T. Szerkesztő urnak sat.

N. N.

*) Úgy hisszük, majd csak oda is rákerül a sor, vagy figyelem, miután sokkal félrebb helyekre is volt már gond fordítva. (Szerk.)

Debreceni piaci középár ujj. okt. 20.

Tisztábuza poza, mérő: 3 frt. 80 kr. Kétszeres 3 frt. 40 kr. Rozs 2 frt 90 kr Arpa 2 frt. 30 kr. Zab 1 frt 75 kr. Tengeri 3 frt — kr. Köles 2 fr. 70 kr Kása 5 f. — kr Marhabus fontja 10 kr. Disznóhus fontja 20 kr. Szalonna s. máz. 27—30 frt.

MENETREND

a tiszavidéki vaspályán, 1863-dik év Május 1-jétől kezdve érvényes az 1863-dik nyárihavakra.

I. Kassa és Nagyvárad felé.

Bécs ind.	8 óra — perc este	7 óra 45 perc. reg.
Pest „	6 „ 25 „ reg.	5 „ 35 „ este
Cegléd „	9 „ 27 „ „	8 „ 24 „ „
Szolnok „	10 „ 27 „ „	9 „ 42 „ éjjel
Püsp.-Ladány „	1 „ 26 „ délu.	1 „ 20 „ „
Debreczen „	3 „ — „ „	3 „ 47 „ reg.
Tokaj „	5 „ 25 „ „	8 „ 5 „ „
Miskolcz „	7 „ 24 „ este	11 „ 3 „ délu.
Forró-Encs „	8 „ 33 „ „	12 „ 52 „ délb.
Kassa érk.	9 „ 56 „ „	3 „ — „ délu.
Püsp.-Ladány ind.	1 „ 53 „ délu.	1 „ 40 „ éjjel
B.-Ujfalu „	2 „ 45 „ „	3 „ 6 „ reg.
Nagyvárad érk.	3 „ 45 „ „	4 „ 40 „ „

II. Arad felé.

Bécs ind.	8 óra — perc este	7 óra 45 perc. reg.
Pest „	6 „ 25 „ reg.	5 „ 35 „ este
Cegléd „	9 „ 42 „ „	8 „ 39 „ „
Szolnok „	10 „ 40 „ „	10 „ 11 „ éjjel
Mező-Tur „	11 „ 45 „ „	12 „ 14 „ „
Csaba „	1 „ 23 „ délu.	3 „ 9 „ reg.
Arad érk.	3 „ 5 „ „	6 „ — „ „

III. Kassa és Nagyváradról Pest és Bécs felé.

Kassa ind.	5 óra 21 perc reg.	11 óra — perc. délu.
Forró-Encs „	6 „ 34 „ „	1 „ 3 „ délu.
Miskolcz „	7 „ 52 „ „	3 „ 2 „ „
Tokaj „	9 „ 35 „ „	5 „ 35 „ „
Debreczen „	12 „ 12 „ délb.	10 „ 29 „ éjjel
Püsp.-Ladány „	1 „ 45 „ délu.	12 óra 56 perc „
Szolnok „	4 „ 44 „ „	4 „ 43 „ reg.
Cegléd érk.	5 „ 41 „ este	5 „ 54 „ „
Pest „	8 „ 37 „ „	8 „ 45 „ „
Bécs „	6 „ — „ reg.	6 „ 33 „ este
Nagyvárad ind.	11 „ 12 „ délu.	9 „ 30 „ „
B.-Ujfalu „	12 „ 5 „ délb.	11 „ — „ éjjel
Püsp.-Ladány érk.	12 „ 54 „ „	12 „ 16 „ „
Cegléd „	5 „ 41 „ este	5 „ 54 „ reg.

IV. Aradról Pest és Bécs felé.

Arad ind.	12 óra 41 perodélu.	8 „ 20 „ este
Csaba „	2 „ 14 „ „	11 „ 13 „ éjjel
Mező-Tur „	3 „ 50 „ „	2 „ 3 „ reg.
Szolnok „	5 „ 9 „ „	4 „ 12 „ „
Cegléd érk.	5 „ 56 „ este	5 „ 39 „ „
Pest „	8 „ 37 „ „	8 „ 45 „ „
Bécs „	6 „ — „ reg.	6 „ 33 „ este